16 Ιουλίου 1876

σμένου ὑπὸ τῶν ὁρδῶν ἐκείνων, ἐφ' ἃς ἐστράτευεν ἵνα καθυποτάξῃ καὶ ἐξημερώσῃ. Δὲν αἱ σχύνεσθε λοιπόν, ὦ εὐρωπαῖοι, ἀπέναντι τῶν διδαγμάτων τῆς ἀψευδοῦς ἱστορίας ζητοῦντες τὴν μὲν Ἀσίαν διὰ θυσιῶν ἀνυπολογίστων νὰ ἐκπολιτίσητε, τὴν δὲ γεννέτειραν καὶ τροφὸν ἡμῶν Εὐρώπην νὰ βλέπετε ἀπαθῶς δεσμώτιδα τοῦ Ἀσιανοῦ; Καὶ δὲν ταπεινοῦσθε μέχρις ἐξευπελισμοῦ, ἀφοῦ θρασεῖς καὶ ἀπειλητικοὶ παρίστασθε πρὸς τοὺς ἀδυνάτους, καταπνίγοντες πᾶν εὐγενὲς αὐτῶν οἴσθημα, καὶ παρέχοντες οὕτω μακρότητα ἡμερῶν εἰς ἐξελκωμένον καὶ ὄζοντα ἀσθενῆ ὅπως παρατείνητε τὴν δυστυχίαν λαῶν τυραννουμένων, λαῶν χριστιανικῶν καὶ φιλαπροόδων, οὓς ἀναιδῶς καὶ χοιροδοσκοὺς ἀποκαλεῖτε, διότι διὰ τῆς φιλοπονίας αὐτῶν τρέφουσιν τοὺς κυρῆνας, οὓς κυρίους καὶ δεσπότας των κρατεῖ εἰσέτι ἡ ἔνοχος ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ συνδρομή σας; Ἔρρετε λοιπὸν ψευδεῖς δαδοῦχοι καὶ ἀπόστολοι τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος! Ἡ ἱστορία θέλει μεταδώσει εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς, ὅτι ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1876 ὀρδαὶ ἀγρίων ἀσιανῶν ὡς ἀκρὶς ἐπὶ τῆς παρὰ τὸν Ἄιμον χερσονήσου ἐπιπεσοῦσαι παρέδωκαν εἰς τὸ πῦρ καὶ τὸν σίδηρον πᾶν τὸ ἐν αὐτῇ, ἐπικροτουσης καὶ ἀγαλλομένης τῆς Εὐρώπης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη ὅτι οἱ Βασιλεῖς ἀνεχώρησαν χθὲς ἐκ Κοπεγχάγης εἰς Πετρούπολιν.

—Ἀπὸ σήμερον οἱ ταμίαι τοῦ κράτους παύουσιν ἐκτελοῦντες τὰς πληρωμὰς διὰ νομισμάτων τιθεμένων ἐκτὸς τῆς κυκλοφορίας ἀπὸ 1 Αὐγούστου. Ἐνοεῖτε ὅτι θὰ ἐξακολουθήσωσι δεχόμενοι τοιαῦτα νομίσματα παρὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου μέχρι τέλους τοῦ παρόντος μηνός.

—Πληροφορούμεθα ὅτι τὸ ἐνταῦθα Ταμεῖον ἐναντίον ῥητῶν ὁδηγιῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δὲν δέχεται τὰ ἀπὸ τῆς πρώτης Αὐγούστου ἐκτὸς κυκλοφορίας τεθέντα ξένων ἐπικρατειῶν νομίσματα ἰδίως δὲ τὰς τετρυπημένας σφάντζικας, ἐμβάλλον οὕτω εἰς στενοχωρίαν τοὺς κατάχους τοιούτων καὶ προσερχομένους πρὸς πληρωμὴν φόρων ἢ ἄλλου εἴδους χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον παρακαλοῦμεν συνεπῶς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον ὅπως ἐπιστείλῃ τὰ δέοντα πρὸς ἄρσιν εὐλόγων παραπόνων.

—Εἰς τὴν συνάδελφον «Σφίγγα» τὴν πολλὰ καὶ ποικίλα δημοσιεύσασαν διάφορα ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῆς φύλλῳ, ὀφείλομεν πληροφορίας τινας. Καὶ πρῶτον μὲν ὡς πρὸς τὸ τρίτον διάφορον τὴν πληροφορούμεν, ὅτι ὁ δήμαρχος Τανάγρας οὐ μόνον προσκόμματα περὶ τὴν βεβαίωσιν τῶν φόρων τοῦ χωρίου Λιάτανι δὲν διενοήθη νὰ παρεμβάλῃ, ἀλλ' ἀπεναντίας, ὡς μὴ ὤφειλεν, διὰ τῆς ἀδιαφορίας του κατέστησεν θρασύτερον καὶ καταπιεστικώτερον τὸν φατριαστὴν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὅστις, ἵνα δικαιολογήσῃ τὴν φατριαστικὴν αὐτοῦ διαγωγὴν ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου, ζητεῖ διὰ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῶν ἀδιαφιλονεικήτων ἰδιοκτήτων γαιῶν ὡς ἐθνικῶν νὰ καλύψῃ τὸ ἀπέναντι τοῦ προσενεχθέντος ἐν τῇ δημοπρασίᾳ ποσοῦ ἔλλειμμα, ἐμβάλλων οὕτως ἀσυστόλως πάντας τοὺς δημότας καὶ αὐτὸ τὸ δημόσιον εἰς ἀδιέξοδον δικαστικὸν ἀγῶνα· οὐδὲν ὅμως ἐκ τούτου θὰ προσκτήσῃ ὄφελος, διότι μεθαύριον ὁ λογαριασμὸς δὲν θὰ γίνῃ μὲ τὰ λιμά.

—Ὡς πρὸς τὸ τέταρτον δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἐν τῇ ἁλικῇ Θίσβῃ πράδοσιν τοῦ ἅλατος ὡς θρηλλούμενον εἶναι τὸ ἑξῆς, ὅτι ὡς κατὰ τὸ π. θέρος ἀντὶ θαλασσίου ἡμιπεπηγότος ὕδατος παραδίδεται ἤδη ἅλας τέλειον καὶ καθαρὸν, καὶ ἀντὶ παραγωγῆς τριακοσίων χιλιάδων τοιούτου θὰ παραχθῇ κατὰ τὸ τρέχον θέρος περὶ τὸ ἑκατομμύριον. Τὰς πληροφορίας ταύτας διαβιβάζομεν τῇ συναδέλφῳ, καὶ τὴν παρακαλοῦμεν τὴν ἄγρυπνον αὐτῆς προσοχὴν ἐπὶ τοῦ συμφέροντος νὰ ἐντείνῃ ὅσον τὸ δυνατὸν πλειότερον.

—Ὁμολογουμένως ἡ ἐντεῦθεν εἰς Λοιδωρίκιον μετάθεσις τοῦ στρατιωτικοῦ ἰατροῦ Κ. Νικολαΐου κατελύπησεν αὐτόν τε καὶ τοὺς περὶ τὴν συνάδελφον «Σφίγγα», ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν οὐδόλως ἐκ ταύτης ἠδίκησεν τὴν πόλιν τῶν Θηβῶν, διότι αὕτη καταλλήλως, φρονοῦμεν, δύνατσι νὰ ἀπαντήσῃ τὸ τοῦ βοὸς εἰς τὸν κώνωπα· ὁμολογουμένως ὅμως ἠδίκησεν τὸν συνεπαρχιώτην του Κ. Νικόθεον, πλὴν κατὰ τὴν κοινὴν παροιμίαν τὰ βουνὰ μόνον δὲν σμίγουν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον.

—Ἐγκώμιον πλῆρες ἐξεπόνησεν ἡ συνάδελφος «Σφίγξ» ὑπὲρ τοῦ ἀστυνόμου Χαλκίδος κ. Ἠλιάδου, τοῦ τοσαύτην ἱκανότητα καὶ δραστηριότητα κατὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ὑπηρεσίας διάστημα ἀναπτύξαντος, καὶ τοσαῦτα κεκτημένου προσόντα· δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ συγχαρῶμεν τὸν Κ. Ἠλιάδην ἐπὶ τῷ ἐγκωμίῳ τοιούτου δημοσιογραφικοῦ φύλλου, καὶ νὰ οἰκτείρωμεν τὴν ἐπαρχίαν ταύτην, ἥτις τυφλῶς τουσα πρὸς τοὺς ὅμοια κεκτημένους προσόντα συμπολίτας αὐτῆς ἐξακολουθεῖ νὰ περιβάλῃ ἀείποτε μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην της τοὺς τούτων ἐστερημένους.

—Κατὰ τὴν μυθολογίαν οἱ κυνέκην (κυνὸς ἔρμα) τὴν κεφαλὴν περιτιθέμενοι καθίσταντο ἀόρατοι· οὕτω λοιπὸν ἀοράτως καὶ κυνικῶς ἐπιτίθεταί τις ἔν τινι διαφόρῳ τῆς τελευταίας «Σφιγγὸς» κατά τινος τῶν βουλευτῶν τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας, προσπαθῶν νὰ παραστήσῃ αὐτὸν ὡς ἀποπειραθέντα μὲν κατὰ τὰς τελευταίας δημοπρασίας διὰ συνεταιρισμοῦ κερδοσκοπικοῦ νὰ ἁρπάσῃ τὰς προσόδους τοῦ δήμου Τανάγρας ἐπὶ εὐτελεῖ προσφορᾷ, τὴν τακτικὴν δ' αὐτὴν ἀπὸ τοῦ 1862 μετερχόμενον. Ἡ «Βοιωτία» οὐδόλως ἐνδιαφερομένη περὶ τοῦ βουλευτοῦ ἐκείνου, ὡς ἡ «Σφίγξ» περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐπιστατῶν Τανάγρας, ἐρωτᾷ, ἀν, ἀφοῦ καὶ οἱ κύνες αὐτοὶ αἰδοῦνται τοὺς ἐπὶ πολὺ ἢ ὀλίγον θρέψαντας αὐτοὺς κυρίους των, ἤναι ἐπιτετραμμένον εἰς ἄνθρωπον νὰ ὑπερακοντίζῃ καὶ αὐτὴν τὴν κυνικὴν ἀναίδειαν, ὅστις τὸν κατακρινόμενον βουλευτὴν καὶ ὑπερεψήφισεν πολλάκις ἀπὸ τοῦ 1862 καὶ ἐντεῦθεν, καὶ ἔφαγεν καὶ ἐνεδύθη ἐκ τῆς σχεθείσης αὐτῷ ὑπ' ἐκείνου συνδρομῆς. Κατὰ τοὺς ἀρχαίους οἱ πρόγονοι ἡμῶν τὴν ἀγνωμοσύνην διὰ θανάτου ἐτιμώρουν· ἡ σημερινὴ ὅμως κοινωνία ἀρκεῖται εἰς τὸν ἠθικὸν αὐτῆς στιγματισμόν· φαίνεται δὲ ὅτι εἶναι ἐκ τῶν ἑρπετῶν ἐκείνων, ἅτινα «ὁποίᾳ ποτ' ἂν πέτρᾳ περιπλακῶσιν, τὴν αὐτῆς χρόαν ὑπέρχονται».

—Πρώτην ἤδη φορὰν ἀπαντῶμεν τὴν ἀξίωσιν, ὅτι διὰ νὰ ἀποδεχθῇ τις τὴν δημοσίαν συζήτησιν πολιτικῆς τινος ἰδέας ἢ γνώμης, ἀνάγκη νὰ γινώσκῃ τὸ γράφον ἔν τινι ἐφημερίδι πρόσωπον. Ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ Κ. Πετρόπαης νὰ τῷ παρατηρήσωμεν φιλικῶς, ὅτι αἱ πολιτικαὶ ἰδέαι συζητοῦνται ἀσχέτως πρὸς τὰ πρόσωπα, ἐπομένως τὸ ζητούμενον εἶναι τι καθ' ἡμᾶς σόλοικον. Βεβαιοῦμεν δ' αὐτὸν ὅτι οὐδόλως ἐμαντεύσαμεν, ὅτι τὸ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 23 φύλλῳ τῆς «Σφιγγὸς» δημοσιευθὲν πολιτικὸν ἄρθρον ἐγράφη ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπομένως οὐδεὶς προσωπικὸς λόγος μᾶς ἤγαγεν εἰς ἐπίκρισίν του. Ἡ «Βοιωτία» οὐδεμίαν ἐπίσημον ἢ μὴ δήλωσιν ἐποιήσατό ποτε περὶ τῆς ἐνταῦθα ἀντιπροσωπείας τῶν ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν τῆς ἐφημερίδος τῶν «Συζητήσεων», διότι μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῆς οὐδεμία ἀλληλεγγύη ὑπάρχει, ἀν καὶ δὲν καθορῶμεν τὴν ἀντίθεσιν τῶν ἡμετέρων ἰδεῶν πρὸς τὰς ἐκείνης· ἀν δὲ ἡ σύνταξις τῆς «Βοιωτίας» περιέπεσεν ποῦ εἰς ἀντιφάσεις, δέχεται εὐχαρίστως τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν δημοσιογραφικὴν συζήτησιν ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων μεθ' οἱουδήποτε. Ἐλπίζομεν δὲ, ὅτι ὁ Κ. Πετούσης γράψας ὅ,τι ἔγραψεν, δὲν ἐκινήθη ἐκ τῆς ἰδέας τοῦ νὰ καταστήσῃ ἀμφίβολον τὴν ὅσιν τοῦ ἡμετέρου ἀρθρογράφου ἀπέναντι τῆς ἐφημερίδος τῶν «Συζητήσεων», διότι πᾶσαν περὶ τούτου ὑπόνοιαν διασκεδάζει ἡ πολιτικὴ θέσις αὐτοῦ τούτου τοῦ Κ. Πετούση.

—Χθὲς περὶ τὴν δείλην ἐν τῷ προαστίῳ Πυρὶ, ἐνῷ συνέπινον νέοι τινες ἐκ τοῦ ἰδίου προαστείου, συνεπλάκησαν σχεδὸν ἀναιτίως, ποιήσαντες μάλιστα χρῆσιν φονικωτάτων ὅπλων. Εὐτυχῶς τῇ μεσολαβήσει τῶν συγγενῶν καὶ φίλων των ἡ σκηνὴ διελύθη, ἐτραυματίσθη δὲ ἐλαφρῶς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ λίθου ὁ υἱὸς τοῦ Θεοδ. Ῥουπάκα καὶ διὰ μαχαίρας ὁ ἴδιος κατὰ τὸν πόδα.

—Ἀπὸ προχθὲς τὰς ὡραίας καὶ δροσερὰς ἡμέρας διεδέχθη καύσων ἐπαισθητός.

—Ἀφίκετο προχθὲς ὁ δόκιμος ἰατρὸς κ. Ταμπουρατζῆς, ἀντὶ τοῦ πρὸ ἡμερῶν μετατεθέντος εἰς Λειδωρίκιον ἀνθυπιατροῦ κ. Θ. Νικολαΐδου

—Περὶ τὴν 7 πρωϊνὴν ὥραν τῆς χθὲς νυκτὸς τόνησε δι' ὅπλου τοῦ πεζικοῦ ὁ λοχίας Στέφανος Γκόρκας σιτιστὴς τοῦ ἐντοῦθα ἑδρεύοντος λόχου. Λέγεται ὅτι πρὸ καιροῦ εἶχον ἀναφανῆ εἰς τὸν δυστυχῆ τοῦτον συμπτώματα μανίας, ἅτινα βεβαίως παρώτρυναν αὐτὸν εἰς τὸ ἀπονενοημένον τοῦτο διάβημα.

—Κατὰ πληροφορίας τῆς Παλιγγενέσιας ἡ ἱερὰ σύνοδος ὑπέμνησεν ἑσχάτως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον καὶ προσκάλεσεν αὐτὸ νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς τὴν ἀφορῶσαν τοὺς ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου καταδικασθέντας ἀρχιεπισκόπους Πατρῶν, Μεσσηνίας, καὶ Κεφαλληνίας.

—Φύλλα τῆς Πέστης διηγοῦνται, ὅτι δύο μέλη τῆς Σκουψίνας, ὁ Γλίζιτς καὶ ὁ Κοβάτσεβιτς, ἀπελθόντες εἰς τὸ στρατηγεῖον, ὅπως διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῆς παραιτέρω αἱματοχυσίας καὶ προσκαλέσωσι τὸν ἡγεμόνα νὰ συγκαλέσῃ αὐτογνωμόνως τὴν μεγάλην σκουψίναν καὶ νὰ συνομολογήσῃ εἰρήνην. συνελήφθησαν, ἐδικάσθησαν ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου ὡς προδόται καὶ καταδικασθέντες ἐτουφεκίσθησαν.

—Ὁ πρώην αὐστριακὸς στρατηγὸς Στρατιμίροβιτς